

Együtt, március idusán

A Hazafias Népfront kiáltványa

Van lobogó, amely alatt mindannyian, magyarok együtt vagyunk. Van nemzeti kötelesség és nemzeti gond, amely együvé szöli.

A Hazafias Népfront nem arra hív föl, hogy tegyük félre egy napra külön-külön nézeteinket. Arra szólít, hogy a más nézeteiket vallók is együtt énekeljék a Himnuszt.

Arra biztat, hogy a bajban is bizakodó magyarokként együtt üljük meg Március idusának ünnepét. Együtt tisztelegjünk azok emléke előtt, akik nálunk merészebbet, talán nálunk okosabbat, de mindenképpen nálunk többet tettek a hazáért.

Legyen ez a nap a tanúbizonyossága annak, hogy nemzeti érdekeinek védelmezésében a vitatkozó magyarság is: egységes. Vegyék hírül a határainkon túl véreink, hogy a vitatkozó ország nem civódó ország. Nem gyöngye hazá, hanem mindük erős, jobbra törő anyaországa. Ezért mindazok, magyarok és nem magyarok, akik

ez országot hazájuknak, március 15-ét legnagyobb nemzeti ünnepüknek vallják, együtt, egymásért vannak.

Együtt megülni nemzeti ünnepünket: nem megalkuvás, hanem történelmi igazságtétel, hű emlékezés 1848 egységesen talpraállt magyarságának példájára.

Vitatkozunk hát tovább, de ünnepeljünk együtt március tizenötödikén. Politikai ihletforrása lehet ez a nap jövődő, és sorskérdéseinkben oly égetően fontos egységünknek.

A Hazafias Népfront nem kisértés akarja március tizenötödikét — ellenkezőleg: beolvadni kíván a nemzet nevében emlékező és ünneplő tömegbe. Ne osszuk meg a múltat, hadd reménykedhessünk együtt a versenyképesebb, tehetségéhez méltón élő nemzetünk jövődjében.

Reménykedni, tudjuk, nem elég. Az együtt-ünneplésben azonban benne van az együttmunkálkodás történelmi esélye.

Magyar Nemzet 1989. február 18.